

[Ebba Strange]

stort set alt det huslige arbejde, fordi man vurderer: når du kun arbejder den halve dag, kan du godt klare det herhjemme ved siden af. Det er den ene ting, vi ønsker af hensyn til familierne.

Den anden ting, vi ønsker, er noget, vi har talt om mange gange herinde, nemlig gode, velnormerede institutionspladser til alle de børn, der ønsker det, og det vil stort set sige alle børn. Det ville også lette kvindens situation meget, hvis hun ikke skulle være en af dem, der står i køen på de 100.000, der venter på daginstitutionsplads, utryk og usikker: hvor skal vi nu få børnene passet? Bliver det ved med at gå med den dagpleje, vi har fundet, eller bliver det ikke?

Efter SFs vurdering har alle voksne mennesker i et samfund ret til at deltage på lige fod i alle samfundets aktiviteter, men vi har endnu ikke set et forslag fra kristeligt folkepartis side, som er med til at støtte det. Derfor tror jeg heller ikke, der er ret meget af det, fru Inger Stilling Pedersen har sagt i dag, som vi kan være med til at støtte.

Grethe Philip (RV):

Jeg er ligesom flere af de tidligere ordførere noget desorienteret med hensyn til, hvad kristeligt folkeparti egentlig vil med denne forespørgsel, og jeg blev ikke så forfærdelig meget klogere ved at høre kristeligt folkepartis ordfører, fru Inger Stilling Pedersen. Jeg synes, det var meget få konkrete forslag, hun kom frem med, men i øvrigt var jeg også uenig i en del af hendes betragtninger. Jeg tænker særligt på de bemærkninger, fru Inger Stilling Pedersen kom med om nedvurderingen af det huslige arbejde. Jeg synes ikke, jeg finder den nedvurdering i de kredse, jeg færdes i, og jeg mener heller ikke, den er almindelig. Jeg finder ligesom fru Ebba Strange, at det er ganske urimeligt at tage den officielle udregning af Danmarks bruttonationalprodukt som et udtryk for værdien af det arbejde, der udføres hjemme, og det kan vel kun være i den forbindelse, der overhovedet kan blive tale om en form for nedvurdering.

I øvrigt vil jeg komme tilbage til selve ordlyden i forespørgslen, og den går jo på, hvilken nationaløkonomisk og alment samfundsgavnlig betydning regeringen tillægger den hjemmearbejdende ægtefælles indsats. Jeg vil starte med at spørge: hvordan definerer kri-

steligt folkeparti egentlig begrebet den hjemmearbejdende ægtefælle? For definerer man det positivt som den, der lægger arbejde i hjemmet, er jo faktisk alle kvinder hjemmearbejdende. Jeg vil da godt se den kvinde, der ikke har et arbejde i hjemmet, og efterhånden er også en meget, meget stor del af mændene hjemmearbejdende i den forstand, at de også har en del af arbejdet i hjemmene. Det vil altså sige, at når man har stillet et spørgsmål om den hjemmearbejdende ægtefælle, er det simpelt hen praktisk taget alle voksne mennesker.

Jeg går ud fra, at dette nu nok ikke er meningen. Så kunne man tænke sig, at kristeligt folkeparti definerede det negativt, at den hjemmearbejdende ægtefælle er den, der ikke har nogen form for erhvervsmæssigt arbejde. Hvis det er det, der forstås, er det i virkeligheden en meget, meget snæver gruppe, man taler om, for det karakteristiske er jo, at praktisk taget alle voksne mænd i den arbejdsdygtige alder har arbejde eller i hvert fald er arbejdsøgende, og at kvinder i stadig stigende grad også går ud i et erhvervsarbejde. Vi ved nu, at i store byområder, bl. a. hovedstadsområdet, er vi, så vidt jeg ved, helt oppe på, at 80-90 pct. af de gifte kvinder, i hvert fald gifte kvinder under 60 år, har erhvervsarbejde.

Mønsteret er jo, at man har en hel lang, lang række glidende overgange imellem at være 100 pct. hjemmearbejdende og at have erhvervsarbejde, nemlig i form af, at man har en række forskellige former for deltidsarbejde strækkende sig fra nogle ganske få dage om året og så hele vejen op gennem halvdagsarbejde, trekvartdagsarbejde og så op til fuldtidsarbejde.

Så er spørgsmålet: er det samfundsgavnligt, at en af ægtefællerne – og det er i realiteten kvinderne, det drejer sig om – bliver fuldstændigt og totalt hjemme? Det er vel det, der er spørgsmålet. Det var nu rart at få det bekræftet, for det er vel det spørgsmål, der stilles. Her vil jeg sige for mit partis vedkommende som hovedreglen, at vi mener ikke, at det offentlige via lovgivning, via skattelovgivning eller via sociallovgivning, generelt skal forsøge at øve indflydelse på, om en eller begge ægtefæller vil tage erhvervsarbejde. Hvad enten vi kan lide det eller ej, må vi konstatere, at et stort flertal af kvinderne i dag ønsker et vist mål af er-